

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΠΟΥ ΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2024 ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΤΡΕΙΣ (3)

A1.

«Έτσι είναι» είπε ο Άκκιος «όπως λες' και δεν μετανιώνω βέβαια καθόλου γι' αυτό· διότι ελπίζω, ότι θα είναι καλύτερα αυτά που θα γράψω στη συνέχεια. Γιατί αυτό που συμβαίνει στους καρπούς, το ίδιο λένε ότι συμβαίνει και στα πνεύματα: αυτοί που γεννιούνται σκληροί και πικροί ύστερα γίνονται γλυκείς και ευχάριστοι· αλλά αυτοί που γεννιούνται από την αρχή μαλακοί και μαλακοί, δεν ωριμάζουν αργότερα αλλά σαπίζουν (: δεν γίνονται αργότερα ώριμοι αλλά σάπιοι)».

Γιατί, ανόητε άνθρωπε, δεν σωπαίνεις, για να πετύχεις αυτό που θέλεις; Αλλά λες πως σου αρέσει η αρχαιότητα, γιατί είναι τιμημένη και καλή και σεμνή. Έτσι λοιπόν να ζεις, όπως οι αρχαίοι άνδρες, αλλά να μιλάς έτσι, όπως οι άνδρες της εποχής μας' και να' χεις πάντα στη μνήμη και στην καρδιά σου αυτό που γράφτηκε από τον Γάιο Καίσαρα: «Σαν τον σκόπελο, έτσι να αποφεύγεις τη λέξη την ασυνήθιστη και την πρωτάκουστη».

B1.

1. Σωστό
2. Σωστό
3. Λάθος
4. Λάθος
5. Λάθος

B2.

- 1 γ
- 2 δ
- 3 ε
- 4 α
- 5 β

Γ1.

grandiora, grandissima
mihi
bene, melius, optime
poma
eadem
matrum
sermo
nemini
virum
memoriae
verbo insolenti

Γ2α.

vive, loquere, habe (προστακτική)
β'ενικό οριστικής ενεστώτα: vivis, loqueris/-re, habes

Γ2β.

scriberent
visum
fi
genitus
untendo
velit
fueritis
fugere, fugisse

Δ1.

me: αιτιατική προσώπου που μετανιώνει στο ρήμα paenitet
dura: κατηγορούμενο στο quae μέσω του nascuntur
post: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα fiunt
Evandri: γενική κτητική στο matre
annis: αφαιρετική ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο obsoleto
placere: αντικείμενο στο dicis, ειδικό απαρέμφατο
a C. Caesare: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στο ρήμα scriptum est (το ποιητικό αίτιο δηλώνεται εδώ με εμπρόθετο, γιατί δηλώνει κάτι έμψυχο)
inauditum: επιθετικός προσδιορισμός στο verbum

Δ2α.

quod neminem scire atque intellegere vis: δευτερεύουσα επιρρηματική αιτιολογική πρόταση, που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το *uteris*. Εισάγεται με τον αιτιολογικό σύνδεσμο *quod* και εκφέρεται με οριστική, γιατί η αιτιολογία είναι αντικειμενικά αποδεκτή. Ειδικότερα με οριστική ενεστώτα γιατί αναφέρεται στο παρόν.

Δ2β.

Sic ergo noli vivere/ Sic ergo ne vixeris